

джията да го носи и съмъсти, а торбата не сте му дали, защото въ нея имало цилиндрически работи, и тя била доста тежка. Сега съда тръбва да знае, какво е имало въ торбата?

— Тия чипчици, които нося сега на краката си.

Чл. подиол. Кутинчев: Г. Бобековъ! Вий по-напрѣдъ казахте, че не сте послѣдователъ, по убѣждение, нито на една отъ партиите. Тъй ли?

— Да. Азъ не съмъ поклонникъ на водителите нито на една партия, но на убѣжденията на нѣкому можъ да бъда. Азъ не се класамъ нито на една отъ партиите, понеже всички сѫ грѣшили въ своите дѣйствия.

— Но по привидъ, имате убѣждение, щто не сте послѣдователъ нито на една отъ партиите, защото всички сѫ грѣшили. Обяснете тогава, кое ви накара да ходите у Каравелова и да говорите за изборите?

— Защото го знамъ за опозиционеръ и за човѣкъ, който ще прокарва тия идеи, които азъ исповѣдвамъ. Който държи знамето, подъ което ратувамъ, азъ съмъ съ него и добъръ ратникъ.

— Вий разбирате какво значи партия. Вий казахте, че не сте послѣдователъ нито на една партия, била на властъ, била въ опозиция, а като кое ви накара да ходите у г. Каравелова, като е опозиционистъ и да му говорите по изборите?

— Да, затова, защото е въ опозиция.

— Но тукъ нѣма никаква логика?

— Види се, не съмъ се добре изразилъ. Азъ не съмъ поклонникъ на никоя партия, а на убѣжденията, които азъ исповѣдвамъ. Който отъ партните ги прокара, на него съмъ поклонникъ. Азъ и одѣвѣ казахъ, ако г. Стамболовъ измѣни положението, тъй както азъ желая, тогава азъ ще бъда най-първъ неговъ и ратникъ и привърженикъ. У г. Каравелова ходихъ именно по изборите, за да му съобщѫ, че въ Папагорище не е възможенъ негова изборъ.

— Кои отъ вашите убѣждения е поддържалъ г. Каравеловъ?

— Азъ попе съмъ го ималъ за човѣкъ, който ще въстанови, тъй да се каже, свободата въ страната и ще въстанови добритѣ отношения съ нашите освободители. Това азъ знамъ той да има за начало.

— Съ г. Каравелова познавате ли се?

— Отъ по-напрѣдъ не се познавахъ съ него. Запознахъ